

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Den 22. november 2006

Sagsnr.: 3837

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i skrivelse af 8. november 2006 (Ad L 28) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål 13:

Spørgsmål 13:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 7. november 2006 fra Danske Slagtermestres Landsforening, jf. L 28 - bilag 9.”

Svar:

Ad. Retten til at drive virksomhed

Danske Slagtermestres Landsforening har foreslået, at der sikres virksomhederne ret til en meget hurtig og betryggende prøvelse af en administrativ inddragelse af næringsbrevet.

Jeg skal hertil bemærke, at der på baggrund af den seneste tids alvorlige sager på fødevarerområdet har været et bredt politisk ønske om at skabe mulighed for hurtigere og mere effektive sanktioner overfor personer og virksomheder, der ikke respekterer fødevarerlovgivningen. Derfor er det blandt andet foreslået, at Fødevarestyrelsen i ganske særlige tilfælde inddrager næringsbrevet administrativt. Bestemmelsen finder anvendelse, hvis det vil indebære overhængende risiko for fødevarsikkerheden at lade næringsbrevindehaveren fortsætte sin virksomhed, eller i tilfælde af at næringsbrevindehaveren groft eller gentagne gange væsentligt har overtrådt fødevarerlovgivningen, og der er en overhængende risiko for, at virksomheden fortsat ikke vil blive drevet i overensstemmelse med fødevarerlovgivningen.

Udformningen af en bestemmelse som den nævnte indebærer en afvejning af forskellige interesser. Jeg er i den forbindelse enig i, at der af hensyn til virksomhedernes retssikkerhed skal være adgang til at begære domstolsprøvelse af en administrativ inddragelse af næringsbrevet, og der er derfor indsat en bestemmelse herom i lovforslaget. Fordi bestemmelsens hovedformål er hurtig og effektiv indgriben, vil en sådan begæring dog ikke få opsættende virkning, medmindre retten eller myndigheden bestemmer dette.

Jeg vil løbende følge administrationen af denne bestemmelse, så det sikres, at den foregår på en forsvarlig måde.

Bestemmelsen om administrativ inddragelse af næringsbrevet var ikke gældende, da sagen mod Skare Meat verserede. Jeg ser derfor ikke noget formål med at forsøge at forudsige, hvordan sagen ville være forløbet, hvis bestemmelsen havde været gældende på det tidspunkt, men kan alene henvise til de ovennævnte betingelser for at bringe bestemmelsen i anvendelse. I denne forbindelse skal det igen understreges, at bestemmelsen kun vil finde anvendelse i ganske særlige tilfælde.

Ad. Dialog og rådgivning

Danske Slagtermestres Landsforening finder, at stramningerne i lovforslaget øger behovet for dialog mellem virksomhederne og fødevaremyndighederne.

Fødevaremyndighederne skal vejlede virksomhederne om reglerne på området, og hvorledes reglerne generelt skal fortolkes. Sådant vejledning yder fødevaremyndighederne allerede i dag. Det er imidlertid væsentligt at holde fast i, at det er virksomhederne, som har ansvaret for at overholde reglerne på området og fødevaremyndighederne, som skal kontrollere, at reglerne faktisk bliver overholdt. Fødevaremyndighederne kan – og skal – således ikke fortælle den enkelte virksomhed, hvad den konkret skal gøre for at overholde reglerne. Denne vurdering skal virksomheden selv foretage løbende.

Ad. Bødestørrelser

Danske Slagtermestres Landsforening opfordrer til, at der ved differentiering af bødestørrelse efter virksomhedens størrelse anvendes kriteriet omsætning og ikke antal ansatte.

Lovforslaget indebærer en væsentlig, generel skærpelse af bødeniveauet for overtrædelser af fødevarerlovgivningen.

Hjemlen hertil er en ændring af fødevarerlovens § 60, stk. 5, således at der ved udmåling af bødestørrelse udover de almindelige regler i straffeloven - og udover hensynet til virksomhedens omsætning – skal tages hensyn til, om overtrædelser har fremkaldt fare for fødevarer sikkerheden, er begået som led i en systematisk overtrædelse af fødevarerlovgivningen samt til den tilsigtede berigelse ved overtrædelserne.

De foreslåede bødestørrelser skal gælde for alle fødevarer virksomheder, uanset type, størrelse, omsætning og antal ansatte, og skal efter lovforslagets ikrafttræden bruges som udgangspunkt ved udstedelse af administrative bødeforlæg.

I forbindelse med udstedelse af administrative bøder skal der altid tages stilling til, om bødestørrelsen på området skal forhøjes eller nedsættes på grund af skærpende eller formildende omstændigheder.

En af de omstændigheder, som har betydning for, om normalbødestørrelsen skal skærpes, er virksomhedens omsætning – i praksis anvendes ved administrative bøder antal ansatte som kriterium, jf. nedenfor, mens der ved bøder fastsat af domstolene anvendes virksomhedens omsætning som kriterium.

Hjemlen i fødevarerlovens § 60, stk. 5, til at differentiere bødestørrelse efter virksomhedernes omsætning trådte i kraft den 1. januar 2006, og har således intet med lovforslaget at gøre.

Ved vurderingen af, om de foreslåede bøder skal skærpes på grund af virksomhedens omsætning, anvendes ved udstedelse af administrative bødeforlæg i praksis antallet af ansatte i virksomheden som parameter, da det er nemmere og hurtigere at estimere, end hvis man opererede med omsætning som parameter. Anvendelse af omsætning som kriterium ved administrative bødeforlæg ville i væsentlig grad vanskeliggøre og forlænge sagsbehandlingen, og ville desuden indebære risikoen for fejlkilder, f.eks. i form af forældede eller forkerte oplysninger.

Antallet af ansatte giver i de fleste tilfælde et realistisk billede af virksomhedens omsætning og indtjening. Såfremt antallet af ansatte ikke giver et retvisende billede, fordi virksomhedens omsætning vurderes til at være meget stor i forhold til antal ansatte, skal forholdet politianmeldes med påstand om en højere bøde. Såfremt antallet af ansatte ikke giver et retvisende billede, fordi en virksomhed med et større antal ansatte vurderes at have en usædvanlig lav omsætning, kan dette ud fra en konkret vurdering lægges til grund som en formildende omstændighed ved udstedelse af en administrativ bøde.

Danske Slagtermestres Landsforening finder det endvidere retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, at der foreslås vejledende bødestørrelser i lovbemærkningerne, idet fastlæggelse af bødeniveau burde være overladt til domstolene.

For så vidt angår baggrunden for at foreslå vejledende bødestørrelser i lovbemærkningerne henviser jeg til min besvarelse af Fødevarerudvalgets spørgsmål 5 (ad L 28).

Et administrativt bødeforlæg er et tilbud til virksomheden om en nem og hurtig afgørelse af sagen. Såfremt virksomheden kan erkende sig skyldig i overtrædelsen, hvilket er tilfældet i de fleste sager, undgår den ved vedtagelse af bødeforlægget en længerevarende sagsbehandling, politianmeldelse og retssag.

Hvis virksomheden derimod ikke kan erkende sig skyldig, enten fordi den er uenig i grundlaget for bøden eller bødens størrelse, kan den blot undlade at betale. Fødevareremyndighederne vil herefter indgive politianmeldelse og domstolene vil få lejlighed til at afgøre spørgsmålet om såvel strafansvar som sanktion. Dette tilgodeser hensynet til virksomhedernes retssikkerhed.

Ad. AnalySELaboratoriernes oplysningspligt

Det er vigtigt at være opmærksom på, at laboratorierne kun har pligt til at udlevere oplysninger, når der er et udbrud eller der er mistanke om et udbrud. Fødevareremyndighederne kan ikke med hjemmel i denne bestemmelse kræve oplysninger udleveret i andre situationer.

Man skal også være opmærksom på, at det kun er de nødvendige oplysninger om analyseresultater, der kan kræves udleveret. Fødevareremyndighederne kan derfor ikke få andre oplysninger end dem, der er nødvendige og relevante i forbindelse med opsporingen af det konkrete udbrud eller mistanke om udbrud. Der er altså ikke tale om, at myndighederne kan få udleveret alle oplysninger.

Lars Barfoed

/Birgit Gottlieb